

k u r d u

Küçük Prenses ve Kardelen

Seza Kutlar Aksoy
Resimleyen: Sibel Demirtaş
Pencere-Sey Yayınları

"Masal cadısının canı sıkılıyordu. Ormandaki kulübesinde tek başına otururdu. Yıllardır insan yüzü görmemişti. 'Bu gidişle bütün yeteneklerim kaybolacak,' diye düşünüyordu. 'Süpürgeyle uçabileceğimi bile sanmam.'

Kulübenin ortasında kocaman bir kazan vardı. Fokur fokur kaynıyordu. İçinde eski bir postal,

paslı tenekeler, pet şişeler yüzüyordu. Cadı kazana bir örümcek attı. Homurdanarak karıştırmaya başladı.

'Ne oldu bu çocuklara? Neden adımı anmıyorlar? Kimbilir, belki de çocuk kalmamıştır yeryüzünde... Öyle ya! Çocuk olmazsa kim çağıracak beni? O zaman masala ne gerek var? Yine de gidip görmeli. Acaba çocuk var mı yok mu? Yoksa ölürüm daha iyi.'

"Küçük Prenses ve Kardelen" bu satırlarla başlıyor. Cadının, yolda rastladığı çocuklara masallar anlatmaya çalışması ve onların bu masallara nasıl baktıkları keyifli bir dille anlatılıyor. Seza Kutlar Aksoy, bu kitabında bizlere hoş masallar anlattığı

gibi, bunlardan dersler çıkarmamıza da yardımcı oluyor. Bu da masalların amacını anımsatıyor bize. Her masalın içinde bize yararlı olabilecek dersler olduğunu, kitabın sonuna eklenen eğlenceli alıştırmalar yoluyla bir kez daha görebiliyoruz.

